ПОВІДОМЛЕННЯ
ТАРС

У КОСМОСІ — ПЕРША ПІЛОТОВАНА ОРБІТАЛЬНА СТАНЦІЯ „САЛЮТ“

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XII
№ 68 (1392).
ЧЕТВЕР
10
ЧЕРВНЯ
1971 р.
Ціна 2 коп.

Відповідно до програми створення довгочасних орбітальних станцій у Радянському Союзі з 7 червня 1971 року орбітальна наукова станція «Салют» стала функціонувати як перша пілотована орбітальна наукова станція.

О 10 годині 45 хвилин за московським часом після успішно виконаного стикування транспортного космічного корабля «Союз-11» з науковою станцією «Салют», яку було виведено на орбіту 19 квітня 1971 року, екіпаж корабля «Союз-11» перейшов у приміщення наукової станції.

Вперше розв'язано інженерно-технічне завдання доставки екіпажу транспортним кораблем на борт наукової станції — супутника Землі.

Процес стикування космічних апаратів проводився в два етапи. На першому етапі зближення корабля «Союз-11» із станцією «Салют» до відстані 100 метрів здійснювалось в автоматичному режимі керування. Дальше зближення проводив екіпаж корабля.

Після причалювання корабля «Союз-11» до станції «Салют» було проведено жорстке механічне стикування апаратів і з'єднання їх електричних та гідравлічних комунікацій.

Потім космонавти перевірили герметичність відсіків і роботу бортових систем станції, параметри мікроклімату у відсіках зстикованих апаратів, відкрили кришки герметичного люка, що з'єднує їх, і по переходу увійшли в приміщення наукової станції.

За даними телеметричної інформації і доповіддю космонавтів, бортові системи, агрегати і наукова апаратура станції «Салют» після тривалого польоту в автоматичному режимі працюють нормально.

Орбітальна станція «Салют» складається з відсіків, обладнаних апаратурою і системами для проведення науково-технічних експериментів і досліджень, керування польотом станції та її положенням в просторі, а також системами, які забезпечують нормальні умови для роботи і відпочинку екіпажу. Крім того, космонавти для роботи і відпочинку використовують відсіки корабля «Союз», в яких також розміщено частину науково-дослідної апаратури.

Загальна вага космічної системи «Салют» — «Союз» — понад 25 тонн.

Під час польоту орбітальної станції «Салют» екіпаж проводитиме науково-технічні дослідження і експерименти, основними з яких є:

— перевірка і випробування конструкції агрегатів, бортових систем і апаратури орбітальної пілотованої станції;

— опрацювання методів і автономних засобів орієнтації і навігації станції, а також систем керування космічним комплексом при маневруванні на орбіті;

— дослідження геолого-географічних об'єктів земної поверхні, атмосферних утворень, снігового і льодового покриву Землі з метою опрацювання методик використання цих даних для розв'язання народногосподарських завдань;

— дослідження фізичних характеристик, процесів і явищ в атмосфері і космічному просторі в різних діапазонах спектра електромагнітного випромінювання;

— медико-біологічні дослідження по визначенню можливостей виконання різних робіт космонавтами на станції і по вивченню впливу факторів космічного польоту на організм людини.

Командир станції «Салют» товариш Добровольський Георгій Тимофійович доповів, що космонавти почувають себе добре і почали виконання запланованої програми польоту.

Отже, в навколоземному просторі створена і почала функціонувати перша пілотована орбітальна наукова станція «Салют».

Зроблено важливий крок у розвитку космічної техніки і пілотованих польотів. Використання нового космічного комплексу — орбітальних станцій з транспортними кораблями для їх обслуговування відкриває широкі перспективи по дальшому дослідженню і освоєнню космічного простору в інтересах розвитку науки і народного господарства.

ТОРЖЕСТВО ЛЕНІНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ПАРТІЇ

Зустріч виборців з П. Ю. ШЕЛЕСТОМ

КИЇВ, 7 червня. (РАТАУ). У Палаці культури «Україна» сьогодні відбулася зустріч трудящих Ленінського виборчого округу Києва з кандидатом у депутати Верховної Ради республіки членом Політбюро ЦК КПРС, першим секретарем ЦК КП України Петром Юхимовичем Шелестом.

Довірена особа — професор Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка, доктор економічних наук І. С. Ступницький розповів про життя і діяльність кандидата в депутати і закликав усіх виборців у день виборів одностайно віддати голоси за кандидатів непорушного блоку комуністів і безпартійних.

Потім виступили бригадир дорожньо-будівельного управління № 1 Герой Соціалістичної Праці О. А. Шураєв, вчителька середньої школи № 30 м. Києва, Герой Соціалістичної Праці В. П. Іваненко, військовослужбовець О. М. Смолін, письменник Платон Воронько, прохідник Київметробуду М. І. Батюк, студентка Київського медичного інституту імені академіка О. О. Богомольця Людмила Гордієнко. Вони говорили про торжество ленінської національної політики Комуністичної партії, про прагнення киян успішно втілити в життя рішення XXIV з'їзду КПРС.

З промовою виступив П. Ю. Шелест, тепло зустрінутий присутніми. Він сердечно подякував виборцям, які висунули його кандидатом у депутати Верховної Ради УРСР, і заявив, що довір'я народу розглядає як довір'я до політики ленінської партії, найвищим принципом якої є піклування про благо і щастя народу.

Оглядаючись на шлях, пройдений з часу останніх виборів, продовжував промовець, ми можемо з гордістю сказати, що завдяки мудрому керівництву Комуністичної партії і Радянського уряду політичні й основні соціально-економічні завдання, намічені XXIII з'їздом КПРС, успішно виконані.

П. Ю. Шелест говорив про трудові досягнення, яких добилися за роки минулої п'ятирічки трудящі Києва, про те, як поліпшився їх добробут. Тільки за останні п'ять років новосельцями стали 400 тисяч чоловік, або кожний четвертий киянин. За цей час введено в дію 25 шкіл, 100 дитячих закладів, 658 підприємств громадського харчування, шість кінотеатрів, збудовано 370 магазинів. Багато зроблено також по благоустрою і озелененню міста.

Кандидат у депутати докладно спинився на завданнях по здійсненню виробленої XXIV з'їздом КПРС програми економічного і соціально-політичного розвитку країни у новій п'ятирічці. Радянські люди сприйняли рішення з'їзду, відзначив П. Ю. Шелест, як свою кровну справу. У новій п'ятирічці обсяг виробництва промислової продукції на Україні зросте на 38—41 процент. Передбачається значне збільшення виробництва товарів народного споживання. Центральний Комітет Комуністичної партії України і Рада Міністрів Української РСР приділяють цьому питанню багато уваги. В широких масштабах здійснюватиметься житлове будівництво.

Рішення XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду Комуністичної партії України викликали новий приплив творчої ініціативи й активності широких мас трудящих, відзначив промовець. Промисловість республіки достроково виконала план п'яти місяців по обсягу реалізації промислової продукції та по випуску більшості видів найважливіших виробів. Колгоспи і радгоспи організовано провели весняні польові роботи, успішно ведуть догляд за посівами, борються за збільшення виробництва зерна, м'яса, молока та іншої продукції.

У братній сім'ї радянських народів соціалістична Україна, сповнена життєвих сил і невичерпної творчої енергії, сміливо і впевнено дивиться в своє майбутнє.

П. Ю. Шелест спинився на завданнях ідеологічної роботи. Партійні, радянські, профспілкові організації, керівники підприємств і установ повинні постійно дбати, щоб невпинно зростав політичний і культурний рівень, підвищувалась майстерність усіх трудівників. Треба більш цілеспрямовано проводити виховну роботу серед різних категорій населення, давати рішучу відсіч проявам ворожої нам ідеології, неухильно дотримуватись соціалістичного правопорядку, який регламентує життя нашого соціалістичного суспільства.

Значну частину промови кандидат у депутати присвятив роботі Рад, які здійснюють всю повноту державної влади в нашій країні. Широка участь трудящих у здійсненні державної влади, в управлінні розвитком економіки, науки, культури, всіма суспільними процесами — така характерна особливість нашої соціалістичної демократії. Органічним ядром, керівною силою радянського народовладдя виступає Комуністична партія — бойовий авангард робітничого класу, всього радянського народу.

Промовець докладно спинився на міжнародному становищі і зовнішній політиці нашої партії і Радянської держави. Палко схвалюючи і одностайно підтримуючи внутрішню та зовнішню політику Центрального Комітету КПРС і Радянського уряду, підкреслив він, трудящі України віддають усі свої сили і вміння зміцненню економічної та оборонної могутності рідної Вітчизни в ім'я дальших перемог комунізму, в ім'я миру і дружби між народами на землі.

Наприкінці виступу П. Ю. Шелест ще раз від усього серця подякував виборцям за високе довір'я і честь бути їх кандидатом у депутати верховної Ради УРСР.

На зустрічі були присутні член Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів УРСР В. В. Щербицький, член Політбюро ЦК КП України, Голова Президії Верховної Ради УРСР О. П. Ляшко та інші керівники республіки.

Радянським космонавтам товаришам

ДОБРОВОЛЬСЬКОМУ Георгію Тимофійовичу, ВОЛКОВУ Владиславу Миколайовичу, ПАЦАЄВУ Віктору Івановичу

Дорогі товариші!

Центральний Комітет ВЛКСМ від імені усіх комсомольців і молоді нашої великої Батьківщини сердечно вітає і поздоровляє вас з успішним прибуттям на космічну станцію «Салют» і героїчною роботою по дослідженню й освоєнню космічного простору.

Створення першої пілотованої орбітальної космічної системи — це нове досягнення в освоєнні космосу, тріумф радянської науки і техніки, яскраве свідчення економічної могутності країни Рад, таланту її вчених, інженерів, техніків і робітників, які віддають сьогодні усі свої сили і знання виконанню історичних рішень XXIV з'їзду КПРС.

Радянська молодь захоплюється вашим подвигом, пишається вами — вихованцями партії, Ленінського комсомолу.

Бажаємо вам, дорогі друзі, успішного виконання завдання Батьківщини, Комуністичної партії і благополучного повернення на рідну землю.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ВЛКСМ.

ЗАВОД, ЗАВОДЧАНИ...

Буяє зеленню червень на вулицях селища, обабіч стадіону, біля ставу в парку, який молодіжненці посадили на честь 100-річчя від дня народження В. І. Леніна. Відцвіли яблуні, вишні, черемха, бузок. На вітах зеленими сережками повисли молоді ягідки.

Ростуть дерева, росте селище... Ростуть люди.

Трудівники Долинського цукрозаводу успішно виконали заадання п'ятирічки. На честь партійних з'їздів здобули право підписати рапорт про свої трудові здобутки.

Зараз заводчани, натхненні рішеннями всесоюзного форуму комуністів, глибоко вивчаючи матеріали XXIV з'їзду партії, долають рубежі першого року дев'ятої п'ятирічки. Робітники електроцеху, цеху електроцентралі, десятки бригад носять високе звання — колективи комуністичної праці. Сотні робітників є ударниками комуністичної праці.

БУДИНОК РАДОСТІ

Протяжний заводський гудок сповіщає про кінець робочого дня. З прохідної розливається по селищу потік людей. Хто мовчки, заклопотано, хто збуджено розмовляючи про минулий трудовий день, — поспішають вони додому, де чекає сім'я, свої маленькі турботи.

Юнаки і дівчата групами простують до свого дому — чотириповерхового гуртожитку.

Відразу дім оживає. Із широко відчинених вікон і балконів долітає дзвінкий дівочий сміх, лунає передзвін гітар, лине на проспект імені Леніна чарівна мелодія «Червоної рути». І здається перехожим, що в цьому веселому будинку тільки й клопоту, що співати, сміятись, ходити до клубу, ганяти м'яча на спортмайданчику за гуртожитком.

НІНА

Струнка чорнява дівчина швидко підіймається по сходах на четвертий поверх. У руці затискує листа від рідних.

Вже чотири роки, як Ніна Владико приїжджає в Липняжку, тільки в гості. Чим далі роки віддаляють її від дитинства, тим рідшими стають листи звідти.

Після закінчення Капітанівського професійно-технічного училища Ніна приїхала працювати на Долинський цукрозавод. Тут вона вперше пізнала радість праці. Тут склала екзамени у Смілянський технікум і місяць тому захистила на відмінно, або, як кажуть, дівчата з її кімнати, одержала «червоний диплом» техніка-технолога. Завод — гуртожиток... Цей маршрут не замкнуте коло для Ніни. Вона — комсомольський активіст, депутат селищної Ради. Крім того, готується вступити заочно до інституту.

НАДІЯ

Біля вікна — дівоче ліжко, на тумбочці — купа книг.

— Немає Наді, — відповідають дівчата. — Завком профспілки преміював її туристською путівкою по ленінських місцях.

Надія Волошина приїхала на завод після закінчення Смілянського технологічного технікуму. Працює хіміком у цеху теплоелектроцентралі, навчається заочно на економічному факультеті Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

— Студентка, комсомолка, — жартують дівчата, згадавши, певно, фільм «Кавказька полонянка». І вже серйозно додають. — Хороша дівчина, хороший товариш.

ВІКТОР

Волейбольний м'яч злітає над маківками осокорів, ковзає по сітці і після чергового удару байдуже котиться по молодій траві.

Віктор Гапоненко залишає спортмайданчик.

— Куди ти, Вікторе? — гукає котрийсь з хлопців.

— Не можу більше, — розводить руками Віктор. — Зараз проводитимемо огляд кімнат (він член побутової комісії), та й сесія ж скоро...

Віктор працює черговим електриком на заводі і навчається заочно в Дніпропетровському технікумі автоматики і телемеханіки.

ВАЛЕНТИНА

Валя Пліха — редактор гуртожитської газети «За культуру і побут». Зараз з іншими членами редколегії готує черговий номер. Вона — член комітету комсомолу заводської організації, відповідальна за політмасову роботу.

У Валі багато справ. Потрібно простежити, щоб комсомольці-агітатори і політінформатори згідно з планом проводили бесіди з молоддю щодо роз'яснення матеріалів XXIV з'їзду КПРС.

— Готуюсь, — говорить Валя, — вступити до бухгалтерського технікуму.

ПРО ВСІХ

Можна було б називати прізвища Григорія Сигника, Любі Лукаш, Валентина Барабана, Валентини Мирончук, Валентини Дороніної, Валентини Палій та інших юнаків і дівчат. Всі вони — комсомольці, працюють, навчаються, мріють. І в кожного свої плани на майбутнє. Об'єднує ж їх одна мета — бути гідною зміною, утверджувати в житті нове, комуністичне

М. ЧЕРНИШ,
працівник райгазети «Шляхом Ілліча».

с. Молодіжне
Долинського району.

КОРИСНЕ З ПРИЄМНИМ

У кожного колективу — свої традиції, які складаються роками. Учні Кіровоградського технікуму радянської торгівлі поставили собі за мету разом з набуттям професії вивчити історію рідного краю. Для цього щорічно вони організовують подорожі та екскурсії партизанськими стежками Чорного лісу, на могилу Т. Г. Шевченка, в Умань та інші видатні місця.

І ще одна традиція є в студентів-торговельників. Перед від'їздом на практику вони покладають квіти до пам'ятників Леніну, Кірову, на могилу Невідомого солдата.

Ось і недавно перед тим, як залишити технікум, наші учні прийшли до заповітних місць, щоб віддати шану щирої любові й відданості.

Такі заходи назавжди залишаються в пам'яті.

І. АЛЬМЯШКІНА,
А. ШВЕЦЬ,
учні технікуму.

Комсомолка Катерина ЧИГРИНЕЦЬ, яку ви бачите на фото, одна з кращих полірувальниць бандур цеху народних інструментів Чернігівської музичної фабрики імені П. П. Постишева. Вона — член комітету комсомолу цеху, ударник комуністичної праці, активний агітатор. Разом зі своїми подругами по виробництву Катерина Чигринець бореться за дострокове виконання плану.

Фото Ю. ОЛІЙНИКА. (Фотохроніка РАТАУ).

У ЧАРІВНОМУ СВІТІ

Проходячи повз будинок, що по вулиці Веселий Кут в Онуфріївці, мимоволі зупинишся, заслухаєшся: чарівні мелодії ллються через напіввідчинені двері. Тут міститься Онуфріївська районна дитяча музична школа, в якій навчається понад 50 хлопчиків та дівчаток. Вони опановують нотну грамоту, вивчають музичну літературу, будову музичних інструментів, вчаться володіти ними.

Ось під тендітними пальцями дівчинки відтворюється мелодія й сполохує тишу кімнати. Лише перші кроки до майстерності. Фортепіано ще не стало продовженням її рухливих рук, а мелодія — мовою серця. Та в дитячих очах — радість відкриття і щире бажання не лише заглянути — увійти в той неповторний, чарівний світ музики.

Другий рік існує музична школа в Онуфріївці. Велику роботу провів колектив педагогів і учнів по пропаганді музичної спадщини і сучасної музики. Відбулись тематичні вечори «Ленін і музика», звітний концерт та три концерти для батьків.

За фортепіано невисока дівчинка. Це Люда Аркуша — одна з кращих учениць. Музика для неї, як і для багатьох інших, стала найкращим другом.

У Саші Гриценка пристрасна любов до баяна. Другий рік оволодіває його секретами. Лише для власного задоволення? Ні. І для людей. Саша завжди охоче виступає в концертах і в школі, і в Будинку культури.

Невід'ємним надбанням наших сіл стали музичні школи. Вони сміливо входять в життя. І ще одна цікава деталь: створюються вони за бажанням та з ініціативи самих трудівників. Так розпочала своє існування восени минулого року музична школа в селищі Павлиші. Сорок шість учнів оволодівають тут грою на баяні та фортепіано.

І в районній школі, і в її філіалі працюють молоді викладачі, які мають спеціальну освіту. Світлана Субота, Тамара Герасименко, Наталія Колесник закінчили Кіровоградське музичне училище, Василь Маркієвич — Олександрійський культосвітній технікум, Степан Дмитрієв — Одеське музичне училище, Іван Бодюл — Херсонське.

Чи стануть професійними музикантами ті, хто нині навчається в школі? Може хтось і вийде звідси на велику сцену. Та не в цьому суть. Знаменно, що в їх життя повновладно увійшла музика. Безсмертні твори Лисенка і Чайковського, Бетховена і Шопена, Бізе і Моцарта відтворюють онуки тих, хто про чарівний світ музики міг лише мріяти.

В. ГАВРИЛЕЦЬ,
працівник Онуфріївської райгазети «Соціалістичне село».

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

КАНІКУЛ НЕ БУДЕ

ПЕРЕДІ мною — теки з документацією, звітами та статистикою районної сітки комсомольської політосвіти. Ось дані за 1969—1970 навчальний рік. В районі працювало 33 гуртки. А цього року вже працює 35 гуртків трьох ланок комсомольської політичної освіти. Нинішній навчальний рік в гуртках завершили 2547 комсомольців.

Нещодавно позернувся з колгоспу імені XX з'їзду КПРС. Там якраз проходило заключне заняття в гуртку «Бесіди про комуністичну мораль». Заняття проводилось у формі заліку. Пропагандист Раїса Пантелеївна Набока разом із гуртківцями слухає відповіді водія колгоспу Пилипа Зайченка. Йому три питання: по матеріалах XXIV з'їзду КПРС, по пройденій в гуртку навчальній програмі та по досягненнях колгоспу в минулій п'ятирічці і власних планах на майбутнє. Пилип докладно розповідає про рішення з'їзду, наголошує, що одним з головних завдань партії в нинішній п'ятирічці є турбота про дальше підвищення життєвого рівня народу. Хлопцю є що розповісти про свою працю. Разом з трактористом Михайлом Симонцем він отримав на вічне зберігання перехідний мандат переможця соціалістичного змагання на кращого виробничника своєї професії.

Комсомольці в колгоспах поєднують навчання в гуртках з працею на полях та з громадською роботою. Ось у тому ж колгоспі імені XX з'їзду КПРС Микола Симонець — групкомсорг комсомольсько-молодіжної ланки по вирощенню кукурудзи. Торік ланка зібрала врожай по 48 центнерів з гектара. «Виростимо цього року по 50», вирішили комсомольці. А комсорг ланки за трудові успіхи та плідну комсомольську роботу нещодавно одержав почесний нагрудний знак ЦК ВЛКСМ «Золотий колос».

Раїса Пантелеївна працює з гуртківцями вже п'ять років. Але це не поодинокий випадок, бо в районі лише десять пропагандистів мають два роки стажу. Решта працює по п'ять і більше років. А Леонід Якович Безпалий, секретар партійної організації колгоспу імені Крупської, керує гуртком вже дванадцятий рік.

Коли порівнюєш склад пропагандистів комсомольської політосвіти, то переконуєшся, що з минулого року зріс не лише їх стаж, але і освіта. З 33 пропагандистів, які працювали в колгоспах, радгоспах та на підприємствах, у минулому році вищу освіту мали 22, нині ж — 28 з 35.

На перший погляд, статистика не говорить про великі досягнення в сітці політосвіти. Більше того, зменшилась кількість слухачів з 2912 до 2547 комсомольців. Але не варто впадати в розпач, бо та ж статистика пояснює далі. По-перше, значно зріс освітній рівень слухачів. Це дало змогу збільшити кількість гуртків середньої ланки політосвіти до 27. Зараз в районі лише гуртків «Бесіди про соціалістичну економіку» 14. Торік взагалі існував лише один гурток середньої ланки. А «втрати» слухачів можуть лише радувати, бо, якщо в минулому році в школах робітничої та сільської молоді, технікумах та вузах навчалось 1420 комсомольців району, то нині — 1900.

Із змінами в кількості гуртків комсомольської політосвіти змінилась і їх тематика. З'явились нові гуртки «Бесіди про соціалістичну економіку» та «Бесіди про комуністичну мораль».

Рішення XXIV з'їзду партії та XVI з'їзду ВЛКСМ вимагають, щоб молодь дедалі більше озброювалась міцними економічними знаннями. Тому на майбутнє районний комітет комсомолу планує запропонувати вивчення основ соціалістичної економіки в тих організаціях, де це ще не робилось. Збільшиться і кількість гуртків «Бесіди про комуністичну мораль», посилиться робота в гуртках «Войовничий атеїст».

Закінчилися заняття в системі комсомольської політичної освіти. Але канікул не буде. Зараз члени гуртків разом з слухачами сітки партійної освіти готують в колгоспах та радгоспах матеріали до теоретичних конференцій по вивченню рішень XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України.

Л. НАБОЧЕНКО,
зав. відділом пропаганди та агітації Кіровоградського райкому ЛКСМУ.

50 СССР

Хабаровський інститут фізичної культури — один із наймолодших на сході Радянського Союзу. В річницю 50-річчя Радянської влади 150 юнаків і дівчат стали його студентами. Зараз тут навчаються близько 600 представників усіх країв і областей Далекого Сходу. Навчальний рік закінчиться першим випуском дипломованих спеціалістів.

На знімку: Хабаровський інститут фізичної культури.

Фото В. ВОЛОШЕНКО. АПН.

В ЄДИНОМУ СТРОЮ

Головне завдання зовнішньої політики МНР, як записано в Програмі МНРП, — забезпечення мирних умов для побудови соціалізму й комунізму в країні, зміцнення єдності, дружби й співробітництва держав соціалістичного табору, надання підтримки національно-визвольному рухові народів і революційній боротьбі робітничого класу капіталістичних країн, сприяння всім революційним силам сучасності, збереження і зміцнення загального миру й безпеки.

Відносини Монголії з іншими соціалістичними країнами базуються на спільності соціально-економічного й політичного ладу, цілей будівництва соціалізму і комунізму, завдань боротьби проти імперіалізму, активної підтримки національно-визвольного руху на єдиній марксистсько-ленінській ідеології. Ці зв'язки будуються на принципах повної рівноправності, поваги державного суверенітету, тісного співробітництва і взаємодопомоги.

Наріжним каменем зовнішньої політики МНР є неухильне зміцнення і розвиток непорушної братньої дружби і тісного співробітництва з СРСР. Важливою віхою в розвитку монголо-радянського співробітництва стало укладення в 1946 році Договору про дружбу й взаємодопомогу і Угоди про економічне і культурне співробітництво, які відіграли велику роль в успішному розвитку МНР по шляху соціально-економічного прогресу. В 1966 році під час візиту партійно-урядової делегації Радянського Союзу на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС Л. І. Брежнєвим був підписаний новий Договір про дружбу, співробітництво і взаємодопомогу. Договір служить дальшому зміцненню співробітництва між монгольським і радянським народами, зміцненню єдності і згуртованості країн соціалістичної співдружності, зміцненню миру і безпеки народів. Неухильно розвиваються наші всебічні відносини з іншими країнами соціалізму. В 1962 році МНР вступила в Раду Економічної Взаємодопомоги.

Монгольський народ рішуче засуджує колоніальну війну США в Південному В'єтнамі і повністю підтримує героїчну визвольну боротьбу в'єтнамського народу. Разом з іншими миролюбними народами він вимагає негайного виведення військ інтервентів з Південного В'єтнаму, щоб дати можливість в'єтнамцям самим вирішити свою долю.

Уряд і народ МНР засуджують будь-які прояви імперіалістичних кіл проти молодих незалежних держав. Нині ми підтримуємо дипломатичні відносини з 28 молодими державами Азії та Африки.

Політика МНР відносно капіталістичних країн базується на ленінських принципах мирного співіснування держав з різним соціально-економічним ладом. Ми готові й надалі розвивати відносини з капіталістичними державами на основі рівноправності, взаємоповаги і невтручання у внутрішні справи. Щиро зацікавлена в зміцненні миру і міжнародної безпеки, МНР вітала підписання договорів між СРСР і ФРН, між ПНР і ФРН, вважаючи їх важливим внеском в оздоровлення політичного клімату в Європі.

Керуючись принципами соціалістичного інтернаціоналізму, монгольський народ і надалі буде йти в єдиному строю з братнім радянським народом, народами інших соціалістичних країн до нових перемог в будівництві соціалізму, за торжество справи миру й прогресу.

Л. РИНЧИН,
міністр іноземних справ МНР.
(АПН).

Улан-Батор.

Авторемонтний завод в Улан-Баторі, побудований з допомогою Радянського Союзу, обладнаний сучасною технікою.

При заводі є конструкторське бюро, де працюють кваліфіковані інженери й техніки.

На знімку: в конструкторському бюро.

Фото МОНЦАМЕ — ТАРС.

XVI з'їзд МНРП

УЛАН - БАТОР. (ТАРС). 7 червня відкрився XVI з'їзд Монгольської народно-революційної партії. На порядку денному з'їзду — Звітна доповідь ЦК МНРП; про проект Директив по п'ятирічному плану розвитку народного господарства і культури МНР на 1971—1975 роки; вибори Центральних органів МНРП.

З Звітною доповіддю ЦК МНРП виступив Перший секретар ЦК МНРП, Голова Ради Міністрів МНР Ю. Цеденбал.

8 червня на з'їзді виступив глава делегації Комуністичної партії Радянського Союзу член Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС А. П. Кириленко. Його промова не раз переривалась оплесками, вигуками привітань на честь КПРС, МНРП, Радянського Союзу, монголо-радянської дружби.

А. П. Кириленко передав президії привітання ЦК КПРС XVI з'їздові МНРП.

КРАСНОМОВНІ ЦИФРИ

● В 2,5 раза зріс за останні 10 років обсяг валової продукції промисловості Монголії. Вироблення електроенергії за цей період збільшилось в 4, видобування вугілля — в 3,2, промислова обробка м'яса — в 2,7, вовни — в 1,8, шкіри — в 2,2 раза.

● Якщо в 1960 році промисловість МНР давала 14 процентів національного прибутку, то в 1970 — вже 23 проценти. Доля промислової продукції в експорті країни збільшилась за цей період з 26 до 50 процентів.

Інформація, події, факти

ЦЕЙ ВИПУСК ПРИСВЯЧЕНИЙ МОНГОЛЬСЬКІЙ НАРОДНІЙ РЕСПУБЛІЦІ, ДЕ ПРОХОДИТЬ ЗАРАЗ XVI З'ЇЗД МОНГОЛЬСЬКОЇ НАРОДНО-РЕВОЛЮЦІЙНОЇ ПАРТІЇ.

МНР. Колишній партизан М. ЦЕДЕВ, якого ви бачите на знімку, брав активну участь в революції 1921 року та у битві при Халхін-Голі. Бойовий ветеран нагороджений монгольськими орденами і радянською медаллю «За відвагу». Цедев — відмінний стрілець із лука і двічі завоював звання чемпіона МНР з цього виду спорту.

Зараз, недивлячись на свої 73 роки, він тренує учнів спортивного товариства «Алдар».

Фото А. ЕЛАНЧУКА.
Фотохроніка ТАРС.

ВІД ГУРТКІВ ЛІКБЕЗУ ДО УНІВЕРСИТЕТУ

Якби 40 років тому у нас була електрифікована карта Монголії, то, позначивши на ній школи світними цятками, ми побачили б, що на величезному просторі країни горять рідко вогники. На карті ж сьогоднішньої республіки спалахує багато яскравих зірок, густо розкиданих скрізь. Час, коли учні писали на натертих попелом дерев'яних дощечках у юрті, відведеній під школу, час, коли в пошуках письменної людини, що вміє прочитати лист від сина, арат вирушав на коні за десятки кілометрів, залишився в народній пам'яті як тяжкі спогади. Неписьменність серед дорослого населення за роки народної влади повністю ліквідовано.

Шлях до цієї великої перемоги був довгим і складним.

Відразу ж після революції, в листопаді 1921 року в Улан-Баторі відкрилась перша початкова школа на 100 чоловік, в квітні 1922 року — друга, на 50 чоловік, в жовтні — школа в Алтан-Булаці. Виникли перші гуртки ліквбезу для дорослих.

Спочатку викладачами були люди, які знали письмо. Але уже в червні 1922 року були створені курси для підготовки учителів. Їх перші вихованці — усього 9 чоловік — стали засновниками теперішньої багатотисячної армії монгольських учителів. Через два роки на базі курсів було створено педагогічне училище, що стало кузнею національних кадрів.

В 1924 році в Улан-Баторі відкрилась восьмирічка, в центрі аймаків — початкові школи. Вони були розраховані приблизно на 25 учнів кожна, оскільки бракувало вчителів і приміщень. Нерідко також доводилось шукати бажаючих навчатись, вмовляти батьків. Тому, наприклад, в Західній Монголії відкривались тоді школи навіть для трьох учнів. Саме факт відкриття гуртків ліквбезу і народних шкіл був ударом по реакційних силах, які надіялися на повернення старого. Колишні феодали, а також ламі-реакціонери всіляко чинили опір організації сітки освіти для дітей аратів.

В таких умовах починали свою роботу наші перші вчителі. Вони не тільки несли в маси основи наукових знань і боролись за кожного учня але вели політичну і наукову пропаганду, організовували «улаан гер» (червоні юрти), червоні кутки і т. д. Вони були опорною силою в боротьбі за поширення в країні нової культури.

Щороку росло число нових шкіл. В Улан-Баторі почала працювати десятирічка, в центрах аймаків — семирічки.

На заклик ЦК МНРП в сільську місцевість разом з учителями виїжджали члени партії і ревсомолу, старшокласники шкіл і відкривали для аратів гуртки ліквбезу. В 1932 році в Улан-Баторі були створені шестимісячні курси підготовки учителів спеціально для цих гуртків. Вони випускали сотні вчителів.

Проблема підготовки кваліфікованих кадрів для народної освіти була постійно в центрі уваги партії і уряду МНР. В результаті напруженої і послідовної роботи уже до 1940 року ми мали значний загін нової інтелігенції, 24 проценти населення навчилось грамоті. В тому ж році в 331 загальноосвітній школі нараховувалось 24 тисячі учнів, в 7 спеціальних середніх закладах — 1300 учнів.

Багато громадян нової Монголії одержали середню освіту в робфаках Радянського Союзу.

В зв'язку з розвитком народного господарства росла потреба у спеціалістах. Гостро постало питання про організацію в країні вищої освіти. 6 грудня 1940 року Рада Міністрів МНР прийняла постанову про відкриття Монгольського державного університету.

5 жовтня 1942 року, в тяжкий час другої світової війни, коли гітлерівський фашизм знищував навчальні і наукові центри Європи, в Монголії відчинив двері перший в нашій історії вищий учбовий заклад. На трьох факультетах університету — педагогічному, ветеринарному і медичному — розпочали навчання 90 студентів...

Майже за 30 років свого існування Монгольський університет перетворився у великий навчальний і науковий центр, де навчається зараз більше 3200 студентів. Він випустив понад 6000 спеціалістів, які успішно працюють у всіх галузях народного господарства країни. Тепер у його складі фізико-математичний і хіміко-біологічний факультети, він готує спеціалістів з філології, філософії, історії, права, економіки. При університеті працює політехнічний інститут з п'ятьма факультетами, факультет удосконалення кадрів, факультет вечірнього і заочного навчання.

Наш університет дав життя ряду вищих учбових закладів МНР. В 1951 році відкрився Державний педагогічний інститут, потім ветеринарно-зоотехнічний і медичний.

Створення системи народної освіти — одна з великих перемог соціалістичного ладу. Сьогодні у нас 17 тисяч чоловік з вищою освітою. Вони одержали дипломи в монгольських і радянських вузах.

Домдогійн ЦЕВЕГМІД,
ректор Монгольського державного університету.

(АПН).

Улан-Батор.

ЧЕРЕЗ ПІВВІКУ

На початку 30-х років, коли територію Європи уже прорізала густа сітка рейок, а вулиці Нью-Йорка і Лондона, Чікаго і Токіо, Парижа і Ріо-де-Жанейро починали задихатися від надміру автомобілів, чи не єдиною білою плямою в Азії, куди ще не встигла проникнути сучасна цивілізація, була Монголія. Країна не знала тоді ні заводських труб, ні шосе, ні залізниць, їй невідомий був винахід Попова, лампочка Едісона. Як і тисячоліття тому, по її безкраїх просторах кочували пастухи зі своїми табунами.

Монгольський народ, що скинув у 1921 році владу феодалів та іноземних колонізаторів, мав докорінно змінити обличчя рідної землі, побудувати на ній нове життя, прилучитися до цивілізації.

З тих пір минуло піввіку. Сьогоднішня Монголія свідчить про те, що з інтернаціональною допомогою радянського народу країна скинула пута середньорічної відсталості й вийшла на магістральну дорогу соціалістичного будівництва.

Зараз республіка вивозить в зарубіжні країни продукцію гірничорудної, легкої, харчової й поліграфічної промисловості. Доля виробів фабрично-заводського виготовлення в загальному об'ємі нашого експорту уже перевищила 50 процентів.

Трудящі Монголії знають, що наполеглива праця, братерська допомога великої країни соціалізму наблизить їх до здійснення завітної мети — побудови розвиненого соціалістичного суспільства.

Д. СУРЕНЖАВ,
влас. кор. газети «Унен» в Москві.
(АПН).

ПОЧАТОК — ПОЛОВИНА ДІЛА

Цього дня з таким нетерпінням чекала вся школярська сім'я! Нарешті, дочекались. Полегшено зітхнувши після здачі останнього екзамену, кожен швиденько почав лаштувати валізу чи рюкзак з усім необхідним для відпочинку. Шлях прямування був різним. В одного — поїздом, в іншого — автобусом. А то й пішака (якщо це поруч, звичайно). Поодинці й групами діти з'їздились у піонерські табори імені Гагаріна (заводу «Червона зірка») та «Зорька» (обкому профспілки працівників культури). Ці дві піонерські здравниці розміщені абсолютно поруч в мальовничому куточку Кіровоградщини — Тренівці.

А позавчора відбулось урочисте відкриття таборів. Воно перетворилось у справжнє свято — свято початку піонерського літа. В гості до дітей приїхали керівники підприємств і установ, працівники профспілок, батьки.

Репортаж про відкриття піонерського табору імені Гагаріна читайте в наступному номері.

Г. ІВАНЧЕНКО.

КОМПАНІЯ-НАВПАКИ

ФЕЙЛЕТОН

Хто сказав, що Гена Ванюшин приховався у своїй ховальці і дивиться на світ крізь темні скельця окулярів, що його ніхто і ніщо не цікавить? Хто назвав його безініціативним і тихим? Неправда!

Ось лишень послухайте:

— Ти, Макарон, тільки базікати вмієш, — це до Олександра Лашина. — А за словами — мотлох і сірість. Ходиш на завод, в підручних, либонь, тинятеся. Потім — кварта пива і кунеш до полудня. Якщо вже пити, то з шиком, щоб найдальші світи побачити. А так не цікаво і одноманітно. Та й хто тебе помічає? Хай навіть виб'єшся в ударники. Ну й що з того? Тепер таких у місті сотні. А ти, Макарон — талант, королем у нашому товаристві міг би стати. Але боїшся, боїшся, щоб тебе не осудили, не викликали на бюро...

Сашко зблід.

— Це я боягуз? Так хто тобі дозволив? Ти нічого не знаєш. Я навіть наперекір своїй мамуні пішов з цеху. І більше ніколи на агрегатний не повернусь. Тепер — на люди. Нас обов'язково помітять. Це я тобі кажу.

Через день знову:

— Значить так, Сашко. Ніяких більше сорочок, прасованих штанів і галстуків. Фрайери — ті ж самі міщани. Треба ж одягатись просто і зручно. Хай нам за приклад стануть наші предки. Ходили ж вони в шкірах, а були здорові, мов буйволи. Форма має бути єдиною: джінси, парусинові капці, на шиї хустка, щоб не застудитись.

— А я про наш розпорядок дня. — Сашкові очі налахкотять від захоплення. — Треба робити все навпаки. Спати будемо вдень, веселитись — вночі. От тільки з харчами, як бути? Де їх нам взяти і на що?

— Це поки що я беру на себе. — поважно одказав Ванюшин. — Мій наш виїхав з мамою з міста на кілька місяців. Мені залишив дві кімнати і трохи червінців. Прохарчуємось чийсь тиждень. Для апетитних теж є заощадження. А ви поки що повинні вплинути на своїх. Вони ж добрі і милі. Особливо тоді, коли в них один син або дочка. Так і кажіть: я вдома не обідаю, давайте копійки на сухі харчі. А на жарені напої знайдемо вже десь...

Суперечка про будемні справи була ніби вже завершена. Та раптом згадали про дівчат: вони зовсім одійшли на задній план.

— Он Юлька Гончарова. Співає в клубі. Старомодно. Таких там теж вже тисячі. Хай краще йде в ресторан. Нам тепер потрібно, щоб хоч вона заробляла. У «Весні» є вакансія. Її обов'язково помітять. Та й свою людину там слід мати...

І Юля вийшла на нову арену. Але потім з'ясувалось, що успіху серед слухачів не так уже й швидко доб'єшся. Вони в першу чергу звертають увагу на чарку. І тоді хлопці знову запропонували своє:

— Йди в церкву. І співатимеш в хорі. Там щодня платять. Молоді в їхньому хорі нема, і ти візьмеш верх над іншими. Єдина співачка церковного хору в місті — хіба це не емблема нашої компанії?

Гончарова повернулась до друзів насуплена:

— В церкві не беруть...

— Ну, і нехай. Почекаємо кращих днів. А поки що готуй таку програму, щоб у ресторані шибки бряжчали. І твоя пісня буде солодшою за чарку.

Після чергового «сніданку» опівночі Геннадій Ванюшин знову виступив з своєю ініціативою:

— Життя без творчості — пісне існування. Ми всі маємо восьмирічну освіту і вміємо мислити. Тобі, Сашко, під силу оснастити нас усіма технічними засобами. Юлька нехай складе нашу марочну пісню, а я, наприклад, берусь за вірші.

І Геннадій, натхнений черговою порцією комплексного «апетитного» прочитав своє перше творіння:

Я був добрим, простим, —
Став великим й жорстоким.
Я крокую крізь заграву сліз.
Я крокую почуттями інших...

— Так, я теж за творчість, — вигукнув вражений Сашко. — Ось перша моя пропозиція. Ми повинні дещо змінити свій одяг знову. Бо дехто подейкує, звідки беруться у нас гроші на нові джінси. Так от: завтра беріть напильники і прошурозуйте штани на колінах. Тоді буде видно, що ми прості і невибагливі. А черевики скиньте геть. Так здоровше на ноги. Є де і заощадити гроші. Не купуйте гребінці, не ходіть у перукарню. Краще хай зайва копійка піде на горня червоного вина. В ньому — теж головний стимул для активізації творчості.

Чергове засідання було при свічках — Гена вирішив економити копійки і на електричному світлі.

— Вчора наді мною насміялись, коли я танцював «Запопадливу». Якийсь кориш вигукнув: «Кличте швидку допомогу, — лихоманка, либонь, чоловіка трясе». І хоч я гарно смикнув, всеодно запам'ятав його. Отже, треба провчити такого. Кому доручимо цю справу?

Встав Лашинін:

— Стривай. Про це потім. У нас є початківці, і їх як на випробування направимо на таке діло. Тут інша прикрість. Затискають наших знову. Це тих, хто ще до цих пір не забув дороги до заводської брами. А дехто навіть хоче вчитись. Тоді і в школі їх почнуть перевиховувати. Отже, лінія така — не вчитись не працювати. Самотужки треба свій мозок роздувати. Хто за таку пропозицію?

Замість захоплюючих вигуків — тиша.

...Вони йдуть містом, проштовхуючись крізь гурт студентів, робітників. Часом вигукують:

— Теж ще фрайери знайшлися. А все ж нас швидше помічають. Бо ми — виняток, нас одиниці!..

І раптом цих кількох зухвалих сп'яніх парубійків оточують кремезні хлопці. Спокійно, без галасу беруть за руки. А «виняткові діти» з лементом:

— Рятуйте, наших б'ють!..

— Міліція, рятуйте од дружинників!..

С. КАГРУШ.

м. Кіровоград.

Друже! Сьогодні ти разом з товаришами по роботі, вивчаючи матеріали XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, розмірковуєш, як краще виконати накреслення партії. Газета тобі допоможе теоретичними статтями краще вивчити ці історичні документи, конкретними розповідями про досвід передових колективів, окремих виробничників допоможе віднайти своє місце в соціалістичному змаганні.

Газета розповість тобі про цікавих ровесників і героїв борні та праці, познайомить з новими піснями, оповіданнями і віршами місцевих авторів. Багато цікавого віднайдуть для себе дівчата в сторінці «Степовичка».

Якщо ти вибираєш дорогу в житті, то газета, розповідаючи про людей різних професій, допоможе вибрати професію до душі.

Ми будемо також широко висвітлювати життя учнів шкіл і профтехучилищ, життя твого зарубіжного ровесника.

Якщо ти ще не передплатив газету «Молодий комунар» на друге півріччя, то звернись до райагентства «Союздрук», до громадських уповноважених, і вони оформлять передплату. Передплатна ціна газети на півроку 1 крб. 20 коп., на три місяці — 60 коп.

ЗВІДКИ ПОЧАТОК МАРШРУТІВ?

Їх — 23. В кожної із дівчат своя професія: Галина Рудь — транспортувальниця, Віра Гріх — фрезерувальниця, Олександра Прищепа — електромонтажниця, Люба Белік — лаборантка. А друга професія у всіх — спільна. Вони в сандружині Світловодського кар'єроуправління. Очолює цей дружній колектив молода комуністка Валентина Білоцерківська.

Нещодавно дівчата з кар'єроуправління стали переможцями в Світловодську. І ось прибули в Кіровоград, щоб взяти участь в змаганнях сандружин всіх промислових підприємств області. Вони були зразком, коли визначалась майстерність в стройовій підготовці, судді відзначили їхню пісню. Найвищі оцінки отримали світловодські дівчата на маршрутах, де треба було подати допомогу «потерпілим» в зоні «ядерного вибуху», «загазованій» місцевості. Наприклад, лічка санітарок Люби Белік закінчила змагання без жодного штрафного очка. І на другому напрямку судді констатували:

— В світловодських дівчат немає суперників.

І лише під час підбиття підсумків цих напружених і цікавих поєдинків стало відомо, що на першому напрямку з мінімальною кількістю штрафних очків була дружина Кіровоградського заводу радіовиробів. Лише цим санітарам поступились майстерністю друзі Валентини Білоцерківської.

Отже, переможець сандружин промислових підприємств області — представники Кіровоградського заводу радіовиробів. На II місці — дружина Світловодського кар'єроуправління, на третьому — Новоукраїнського цукрокомбінату.

Світловодські дівчата також стали володарем призу «Молодого комунара» за кращу стінну газету.

М. ВІНЦЕВИЙ.

На знімку (зліва направо): Г. РУДЬ, Т. ЄМЕЛЬЯНОВА, В. БІЛОЦЕРКІВСЬКА та О. ПРИЩЕПА біля виставки своїх газет.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ГОТУЄМО ПРАЦІВНИКІВ КУЛЬТУРИ

Заснований у 1968 році Київський державний інститут культури має своїм завданням підготовку спеціалістів вищої кваліфікації для бібліотечних та культурно-освітніх установ і закладів.

Денний і заочний відділи бібліотечного факультету готують бібліотекарів-бібліографів для масових, наукових і технічних бібліотек.

Факультет культурно-освітньої роботи готує клубних працівників із спеціальностей: на денному відділі — режисерської, диригентсько-хорової, диригентсько-оркестрової — народні інструменти і хореографічної — керівник танцювального колективу; на заочному відділі — режисерської, диригентсько-хорової та диригентсько-оркестрової.

Очолюють кафедри та ведуть заняття в інституті відомі вчені: професори, доценти, заслужені діячі мистецтв.

Прийом заяв і документів на денний відділ розпочнеться 20 червня і триватиме до 31 липня.

Ласкаво просимо на навчання.

Г. Г. АВРАХОВ,
проректор Київського державного інституту культури.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 12 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Гімнастика для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — Концерт художньої самодіяльності. (Волгоград). 10.30 — Кольорове телебачення для дітей. «Приходь, казко!». (М). 11.00 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 11.30 — Кольорове телебачення. Фільм-балет «Кришталевий черевичок». (М). 13.30 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 14.45 — Народний телеуніверситет. (М). 16.15 — Наша афіша. (К). 16.30 — Тележурнал «Сільське життя». (Київ — Одеса — Дніпропетровськ). 17.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з футбола. «Динамо» (М) «Торпедо» (М). В перерві — спецвипуск тележурналу «Старт». (К). 18.45 — Завтра — День виборів до Верховної Ради УРСР і місцевих Рад депутатів трудящих. Спецвипуск тележурналу «На меридіанах України». З включенням Кіровограда. (К). 19.30 — Закриття Всесоюзного фестивалю комсомольсько-молодіжної пісні. (Ворошиловград). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — Продовження концерту комсомольсько-молодіжної пісні. (М). 21.45 — Міжнародні змагання з легкої атлетики на приз газети «Правда». (Таллін). 23.00 — Кольорове телебачення. «Карусель». (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.15 — «Вогні цирку». (М). 17.00 — Для школярів «Сурмач». (Львів). 17.40 — Телефільм «До сина». (К). 18.15 — «За накресленнями XXIV з'їзду КПРС». «Чайки над полями». (Миколаїв). 18.45 — «Пошук». (М). 19.30 — Художній фільм «О шостій годині вечора після війни». (К). 21.00 — «На добраніч, діти!». (К). 21.15 — Лопе де Вега «Вчитель танців». Фільм-спектакль. (К).

НЕДІЛЯ, 13 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Новини. Репортаж про вибори до Верховних Рад союзних і автономних республік та місцевих Рад депутатів трудящих. (М). 9.30 — Концерт. (М). 10.00 — Для старшокласників «Арктика далека і близька». Відповіді на питання III туру олімпіади і підбиття підсумків. (М). 11.10 — Наша афіша. (К). 11.15 — «Запрошуємо до виборчої дільниці». (К). 11.40 — На V спартакіаді народів СРСР. (М). 12.10 — «Музичний кіоск». (М). 12.40 — Сьогодні — День працівників легкої промисловості. (М). 13.10 — Новини. Репортаж про вибори до Верховних Рад союзних, автономних республік і місцевих Рад депутатів трудящих. (М). 13.20 — Українське кольорове телебачення. «Екран молодих». «На «РА-2» через океан». (К). 14.00 — Міжнародна програма. (М). 14.30 — «Тек». (К). 15.30 — Сьогодні — День виборів до Верховної Ради УРСР та місцевих Рад депутатів трудящих. Спецвипуск телевістей. (К). 15.40 — «Герої п'ятирічки». Телевізійний екран пошани. (К). 16.30 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (П'ятигорськ). 17.00 — Кольорове телебачення. «Клуб мінодоріжей». (М). 18.00 — Новини. Репортаж про вибори до Верховних Рад союзних, автономних республік та місцевих Рад депутатів трудящих. (М). 18.10 — Концерт для виборців. (К). 18.50 — Художній телефільм «Ад'ютант його превосходительства». Третя серія. (К). 20.10 — Програма «Час». (М). 20.40 — Художній телефільм «Ад'ютант його превосходительства». Четверта серія. (К). 21.55 — Сьогодні — День виборів до Верховної Ради УРСР і місцевих Рад депутатів трудящих. Спецвипуск телевістей. (К). 22.05 — Міжнародні змагання з легкої атлетики. Всесоюзні змагання з бігу на приз газети «Правда». (Таллін).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.40 — В ефірі «Молодість». «А ну, дівчата». (М). 20.30 — «На добраніч, діти!». (К). 20.45 — «Барви веселки». (Львів). 21.15 — Фільм-спектакль. О. Корнійчук. «Макар Діброва». (К).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря і відділу комсомольського життя — 2-45-35; відділів пропаганди та листів і масової роботи — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР», орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 01851. Індекс 61197. Зам. № 3461. Тираж 54.500.

Т. в. о. редактора А. КРЯТЕНКО.